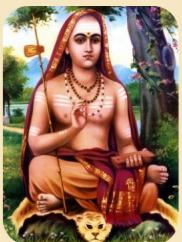

ਨ ਹ ਸਫਰ

ਖਾ ਖ ਸਫਰ

ੴ

ਸ੍ਰੀ-ਵੈਦਿਕ-ਭਾ਷ਾ ਨਮ੍ਨ

ਸ੍ਰੀਮਤਾ-ਸੁਦੂ-ਸਫਰ-ਹਗਵਦ੍ਧ-ਪਰਮ੍ਭਾਗਤ-ਮੁਲਾਭਾਗ-ਮਰਣ-
ਪੀਠਮਾ

ਸ੍ਰੀ-ਕਾਞਚੀ-ਕਾਮਕੇਟ-ਪੀਠਮਾ
ਖਾਗਜੂਰ-ਸ੍ਰੀ-ਸਫਰਮਾਦ-ਖਾਮਿ-ਸ੍ਰੀਮਠ-ਮੰਮੂਨਮਾ

ਗੋ-ਪੁਰ

As per the saying **गावो विश्वस्य मातरः**, cows have the status of mothers because they give milk to all humans, like mothers.

The Veda says “Cows naturally produce milk not only for their calves but humans also”. The Veda also praises and prays saying “O cows! You make the weakened well-nourished. You make the unclean clean. Elders praise you. Make our homes auspicious by your voices!” It also says “Cow is everyone’s friend”.

Cow and Tulasi should definitely be in a home. If both of these are present, Lakshmi Herself will reside. The shastra says that all devatas live

ਰੋਦ-ਏਤ੍ਤਮਾਮ੍ਰ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਤ

9884655618

8072613857

vdspsabha@gmail.com

vdspsabha.org

in the body of a cow.

Due to times and situations, not everyone is able to do Go Samrakshanam at home today. To keep this in mind, one may at least place a vigraha or picture of a cow with calf in the home puja.

Our ancestors have very much praised the simple dharma of giving a handful of grass to cows as it is said in the Tirumandiram “yāvarkkumām pasuvukku oru vāyurai”. On occasions such as our birthdays, why whenever we can, let us go to the nearby goshala, and buy and give grass and agasti (Tam: agatti, Tel: avis, Kan: agase) leaves etc and thereby attain punya!

Pongal is the festival of worshipping Surya and expressing gratitude for the harvest. Along with this, we worship cows and bulls which are inseparable from agriculture. Our tradition is to change their old ropes, bathe them, apply turmeric, anoint with tilaka, and do puja.

One can do Go Puja on Fridays or whenever one wishes. One should do Go Danam only after doing puja to the cow. Go Puja is done daily in mathams and temples.

To do such a special Go Puja, in this document we give first a laghu paddhati and then a more detailed paddhati as presented from page 398, Go Seva Ank, Kalyan Patrika, Gita Press, “Go”-rakh-pur, 1995. The verses from puranas etc. as source for the above are given from Godana Prakarana of Samskara Dipaka by Shri Nityananda Pant part 3 (Chaukhamba, Kashi, 1951) and Vishnudharmottara Purana book (Kashi Mumukshu Bhavan collection, publication details not known). Our gratitude is due to all the sajjana-s who published such sadvishaya-s.

We request all to do Go Puja as per their ability and receive the benevolence of Go Mata and Acharyas.

॥ਪ੍ਰਣਾਨ-ਪੁਰਾ॥

(ਮੁਹਾਮੁ)

[ਵਿਖੇਸ਼ਵਰਪੁਰ ਕੁਝਾ]

ਸੁਕ੍ਰਾਭੂਰਣਾਂ ਵਿਖੁੰਸਮਿਵਲਨ ਪਾਤੁਸੁਣਮਾ।
ਪ੍ਰਮਤਰਵਾਨ ਪ੍ਰਾਚੀਤਾ ਮਰਵਿਖੇਪਮਾਤੁਥੈ॥

ਪਾਣੀਨਾ ਯੁਧਮ੍ਰਾ (ਮਪ ਤਪਮ੍ਰਸੁ, ਪ੍ਰਥਮਤਾਨਾ ਗੁਫ਼ੀਤਾ)

ਮਖੀਪਾਤੁ-ਮਭਮੁ-ਦਰਿਤ-ਕਥ-ਸ਼ਵਰ ਸੀਪਰਮੇਸ਼ਵਰਪੀਤੁਝੁ ਸੁਝੋ ਸੈਚਨੇ ਮੁਝੋ ਸ਼ਹੂ ਰਨਾਵੁ:
ਦਿਤੀਥ-ਪਰਾਤੇ ਸ਼ੇਤਰਗ-ਕਲ੍ਲੇ ਵੈਵਖੁ-ਮਵਰੂਰੇ ਯਖਾਵਿਸਤਿਤਮੇ ਕਲਿਯੁਗੇ ਪ੍ਰਥਮੇ ਪਾਤੇ
ਖੁ-ਖੀਪੇ ਚਾਰਤ-ਵਾਤੇ ਚਰਤਾਪਾਤੇ ਮਰੋ: ਟਬਿਲ੍ਲੇ ਪਾਤ੍ਰੇ ਯਖਿਨਾ ਵਹੁਮਾਨੇ ਵ੍ਰਾਵਨਾ ਰਿਕਾਲ੍ਲੇ
ਪ੍ਰਚਾਰੀਨਾਂ ਖਖੂਆ: ਮੰਵਦੁਗਾਲ੍ਲੇ ਮਹੌ

2026-Jan-15 (THU) / 5127-ਮਕਰ:-2 (ਗੁਣ): - ਦੁਸ਼ਕਾਲੀਤਾਤੁਮਾਰ੍ਗੁ

ਵਿਸ਼ਵਾਰਮੁ-ਨਾਮ-ਮੰਵਦੁਰੋ ਤਤੁਗਾਥਲ੍ਲੇ ਕੈਮਰੁ-ਟਤੈ ਮਕਰ-ਪੈਖ-ਮਾਮੇ ਰੂਪ੍ਰੁ-ਪਕੈ
ਸ਼ਵਾਸੁਂ ਸੁਚਤਿਥੈ ਗੁਸ਼ਵਾਮਰਧੁਕਾਥਾਂ ਸ਼ੈਖੁ-ਨਕਤਧੁਕਾਥਾਂ ਵਦ੍ਰਿ-ਧੈਗਧੁਕਾਥਾਂ ਕੋਲਵ-
ਕਰ੍ਗੁ (੦੧:੦੧; ਤੈਤਿਲ-ਕਰ੍ਗੁ) ਧੁਕਾਥਾਭਾ ਧਰ੍ਵ-ਗੁਣੁ-ਵਿਸੈਖੁੰ-ਵਿਸਿਖੁਅਥਾਭਾ ਧਮ੍ਰੁ
ਸ਼ਵਾਸੁਂ

2026-Jan-16 (FRI) / 5127-ਮਕਰ:-2 (ਹਣ): - ਵਾਕੁਗਾਲੀਤਾਤੁਮਾਰ੍ਗੁ

ਵਿਸ਼ਵਾਰਮੁ-ਨਾਮ-ਮੰਵਦੁਰੋ ਤਤੁਗਾਥਲ੍ਲੇ ਕੈਮਰੁ-ਟਤੈ ਮਕਰ-ਪੈਖ-ਮਾਮੇ ਰੂਪ੍ਰੁ-ਪਕੈ
ਤਿਥੈਸੁਂ ਸੁਚਤਿਥੈ ਰੂਗੁ ਵਾਮਰਧੁਕਾਥਾਂ ਭੁਲ-ਨਕਤਧੁਕਾਥਾਂ ਏਰ-ਧੈਗਧੁਕਾਥਾਂ ਗਰਾਵ-ਕਰ੍ਗੁ
(੦੦:੦੭; ਵਲੀਵ-ਕਰ੍ਗੁ) ਧੁਕਾਥਾਭਾ ਧਰ੍ਵ-ਗੁਣੁ-ਵਿਸੈਖੁੰ-ਵਿਸਿਖੁਅਥਾਭਾ ਧਮ੍ਰੁ ਤਿਥੈਸੁਂ
ਸੁਚਤਿਥੈ ਸੀਪਰਮੇਸ਼ਵਰਪੀਤੁਝੁਭਾ

- ਯਖਿਨਾ ਚਾਰਤ-ਟੈਸ ਗੋ-ਮਭਮੁ: ਵਿਸੈਖਤ: ਚਾਰਤੀਥ-ਗੋ-ਦਤੀਨਾਭਾ ਯਠਿਵਸ਼ੁਜੁਭਾ
- ਏਨਾਨੰ ਗੋ-ਵਿਖੈ ਸ਼ਹੂ-ਚਕ੍ਰਿ-ਪਾਪੁਜੁਭਾ
- ਗੋ-ਵਣ-ਨਿਵਤੁਝੁ ਤਮਾ-ਵਿਸ਼ੁ-ਮਾਮਨ-ਨਿਧਮ-ਮਿਸ਼ੁਜੁਭਾ
- ਗਰਾਭਾ ਮਹੈਖਾਂ ਪਾ ਪਾਤੁਖੁੰਤ ਦਿਪਾਂ ਪਾ ਮਰਵ-ਵਿਣ-ਵ੍ਰਾਣ-ਪਰਿਦਾਰ-ਸ਼ਵਰ ਮਰੈਗ-
ਏਵਨ-ਮਰਾਪੁਜੁਭਾ
- ਗਰਵ ਮਭੁਝ-ਗੀਰ-ਪ੍ਰਦਵਾਜੁਭਾ

ਰੋਟ-ਏਨ-ਮਾਮੁ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਨਾ

9884655618

8072613857

vdspsabha@gmail.com

vdspsabha.org

- ਕਾਲੋ ਕਾਲੋ ਨਿਕਾਮੰ ਵਹਿ-ਪਾਪੂੰ, ਤ੍ਰਾ-ਸ਼ਗ ਣਾਨਾਭਾ ਸਚੈਖਾਂ ਏ ਮਪੁਧੈਣਾਨੰ
ਮਪ੍ਰਾਨੰ ਵਕਾਲੰ ਏ ਯਨਿਵਸ਼ੁਭਾ
- ਣਾਨੰ ਪਰਿਮਰਮ੍ਬਲਾਉਧਾ ਮੁਖੁਤਥਾ ਪਰਿਪਾਲਨੇ ਸ਼ੁਦਾਥਾ: ਤ੍ਰਾਧਾਕੁਭਾ
- ਤ੍ਰਾ-ਸ਼ਗ ਪੜ੍ਹ-ਮਨਾਹੁਤਾਨੰ ਪੜ੍ਹਖੰ-ਪਰਿਕਾਰ-ਸ਼ਗ ਪੁਖਿਰ੍ਵਾਃ ਤ੍ਰਾਪ-ਸਾਨੁਭਾ
- ਰਗਵਤਃ ਗੋਪਾਲਮ੍ਬੁਠਗਵਤਃ ਵਖਚਲਾਏ ਯਤੁਗੁਹੰਲੋਕੇ ਮਵੁਭਾਏਨਾਨੰ ਪਰਿਤੁਲੰਹੁੰ,
ਦ੍ਰਖੁਤਾਂ ਏ ਮਫੁਛਿ-ਪਾਪੂੰ, ਏਮ੍ਬੁਧੁਕਾਨੁਂ ਣਿਧਾਕੁਭਾ, ਯਣਮ੍ਬੁਧਾਨੁਂ ਨਾਮਾਕੁਭਾ
- ਣਾਨੰ ਪਾਲਿਖੁ ਪਰਮ੍ਭਰਾਂ ਏ ਮਫੁਵਨਾਨੁਂ, ਵਿਸ਼ਵੁਕਲਾਨੁਹੁੰ, ਗੋਮਾਤੁ: ਣਿਧਾਨੁਂ
- ਣਾਨੰ ਮੁਅਪ-ਸਾਨੁ-ਮਮੁਛੁ-ਸੀਵਨਾਕੁਭਾ

ਮਵੱਖੋਗੋਮਾਤੁ-ਪੁਰਾਂ ਕਰਿਥੈ ਤ੍ਰਾਝੁ ਕਲਮਪੁਰਾਂ ਏ ਕਰਿਥੈ
[ਕਲਮਪੁਰਾਂ ਕੁਝਾ]

॥ਲਖੁ-ਪ੍ਰੈਗਾ॥

ਵਿਮੁਤੁ-ਪ੍ਰੈਗਾ: (ੴ ੫, 6)

ਨਮੈ ਗੋਹੁ: ਸੀਭਤੀਹੁ: ਪੌਰਹੋਵੀਹੁ ਏਵ ਏ।
ਨਮੈ ਰੱਖੁ-ਮੁਤਾਹੁਸ਼ੁ ਪਵਿਤੁਹੈ ਨਮੈ ਨਮਾ॥

ਗਰਾਭਾ ਮੱਖੁ ਤਿਖੁ ਤੁਵਨਾਨਿ ਏਤੁਮਾ।
ਘਮ੍ਭਾਤ ਤਮ੍ਭਾਸ਼ੁਰਿ ਬੇ ਮ੍ਭਾਟਿਕ ਲੋਕੇ ਪਰਤੁ ਏ॥

ਗੋਮਾਤੁ ਪ੍ਰਾਥਾਮਿ। ਗੋਮਾਤਾਭਾ ਮੁਵਾਹਥਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਮੁਮਨੰ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਪਾਮੁ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਯਦੁ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਮੁਹਮਨੀਧਿ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਮਏਪੁੰ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਖਪਥਾਮਿ। ਖਾਤੇਤੁਗਭਾ ਮੁਹਮਨੀਧਿ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਵਮੁ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਧੱਲੈਪਰੀਤੁ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਗੋਮਾਤੁ ਨਮਾ, ਟਿਰੁ-ਪਰਿਮਲ-ਗੁਰਾਨਾ ਣਾਰਥਾਮਿ।

ਗੁਰਮੈਪਰਿ ਰਹਿਮ੍ਬ-ਕੁਝੁਮੰ ਮਮਦੁਧਾਮਿ।

ਰੋਮ-ਏਮ੍ਬ-ਸਾਮੁ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਨਾ

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਯਤਾਨਾ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ। ਪ੍ਰਥੁ ਪ੍ਰਣਧਾਮਿ।

॥ਸ੍ਰੀ-ਲਕੁਝੈਤੁਰਮਤੁ-ਨਾਭਾਵਲਿ:॥

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਨਾਨਾ-ਵਿਣ-ਪਰਿਮਲ-ਪਤ-ਪਖਾਉ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਪ੍ਰਥਮਾ ਮੁਖਾਪਧਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਪੰਚ ਮੁਖਾਪਧਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਯਮੁਤੁ ਭਨੈਵੈਮੁੰ ਪਾਨੀਧੁ ਯ ਨਿਵੈਚਾਨਤੁਰਭਾ ਮੁਹਮਨੀਧੁ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਕਾਚ-ਤਾਮੂਲਾ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਭੱਲ-ਨੀਗਲਾਨ ਮੁਖਾਪਧਾਮਿ।

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਪ੍ਰਥਮਿ-ਨਮਭਾਗਨਾ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ।

ਗਾਵੈ ਭਮਾਗੁਤਾ ਮਤੁ ਗਾਵੈ ਮੇ ਮਤੁ ਪੁਖਤਾ।
ਗਾਵੈ ਮੇ ਰਹਿਓ ਮਤੁ ਗਰਾਂ ਭਣੈ ਰਮਾਮੁਕਮਾ॥

ਗਾਵਾ: ਮੁਝਮੂ ਮੈਪਾਨ ਗਾਵੈ ਏਨ੍ਹਾ: ਮਨਾਤਨਾ:
ਮਵੈ ਟੋਵਾਮੁਨੈ ਘਮ੍ਹਾ: ਮਾ ਏਨ੍ਹਵਰਮਾਮੁ ਮੈ॥

ਲਕੀਟਾ ਲੈਕ-ਪਾਲਾਨ ਏਨ੍ਹ-ਕੁਪੈਉ ਮੰਮਿਊ।
ਖੁਤੁ ਵਹਤਿ ਘਲਕ੍ਕੇ ਮਭ ਪਾਪੁ ਰੂਪੈਨਤੁ॥

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਪਾਨੁਨਾ: ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ।

ਕਾਚੈਨ ਵਾਹਾ ਭਨਮੈਨ੍ਹੈਵਾ
ਇਹਾ ਪ੍ਰਾਹੁਨਾ ਵਾ ਪ੍ਰਕਤੇ: ਮੁਚਾਵਾਤਾ।
ਕਰੈਭਿ ਘਨੁਤਾ ਮਕਲਾ ਪਰਮੈ
ਨਾਗਾਘਾਵੈਤਿ ਮਭਦ੍ਯਾਮਿ॥

ਗੈਭਾਇ ਪ੍ਰਣਾਨ ਗੈਭਾਤ ਪ੍ਰੀਵਤਾਭਾ।

ਤਿ ਤਾ ਮਹਾ ਇਹਾਦੁਅਮੁ।

ਵੇਦ-ਏਤੁ-ਮਾਮ੍ਹ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਨਾ

ਧੂ ਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ! ਧੂ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ! ਪਾਣੀ ਵੋਂ ਮੈਂ ਮਦੂਰਨਾ ਹੈ! ਬਿਸ਼ਵ ਕਾ ਕਲੂਅੰ ਹੈ! ਗੌਂ
ਹਟਾ ਰਤ੍ਨੂ ਹੈ! ਗੌਂ ਭਾਉ ਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ!
(— ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਬਾਬੀ ਸ੍ਰੀ)

॥ਵਿਮੁਤੁ-ਪ੍ਰਵੈਗਾ॥

ਪ੍ਰਾਨਭਾ।

ਨ ਮੈਂ ਗੇਹੂਂ ਸੀਭਤੀਹੂਂ ਮੌਰਹੋਵੀਹੂਂ ਏਵ ਹਾ।
ਨ ਮੈਂ ਰੜ੍ਹ-ਮੁਤਾਹੂਚ ਪਵਿਤ੍ਰੂਹੈ ਨ ਮੈਂ ਨ ਮਹਾ॥

ਗਰਾਭਾ ਮੱਝ੍ਖ ਤਿਖੁਤ੍ਰਿ ਚੁਵਨਾਨਿ ਧੜੂਮਾ।
ਧਮ੍ਮਤਾ ਤਖ੍ਮਸ਼੍ਵਰਿ ਮੈਂ ਮੂਢਿਲੈਕੇ ਪਾਤ੍ਰ ਹਾ॥

ਗੈਭਾਤਾਂ ਪ੍ਰਾਥਾਮਿ।
ਸੁਵਾਹਨਭਾ।

ਸੁਵਾਹਵਾਭੂਨ ਟੋਵੀਂ ਗਾਂ ਝੰ ਝੈਲੈਕੁ-ਮਾਤਾਭਾ।
ਧਮ੍ਮਾਃ ਮੂਜ੍ਹੁ-ਮਾਇ੍ਹੁ ਮਚ-ਪਾਪ-ਪ੍ਰਾਮਨਭਾ॥

ਵੰ ਟੋਵੀ ਵੰ ਏਗਜ਼ੁਤ ਵੈਮੇਰਾਮਿ ਵਮੁਹੁਗਾ।
ਗਾਧੀ ਵੰ ਹਾ ਮਾਵਿਡੀ ਗੱਝ ਵੰ ਹਾ ਮਹਮੁਤੀ॥

ਸੁਗਸੂ ਟੋਵਿ ਕਲੂਅੰ ਸੁਹੁਂ ਪੁਹੁਂ ਗੁਹਾਅੰ ਹਾ।
ਵੱਖੇਨ ਮਹਿਤੁਂ ਝੰ ਵੀ ਟੋਵੀਮਾਵਾਹਵਾਭੂਭਾ॥

ਗੈਭਾਤਾਭਾ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।

੦. ਸੱਖ੍ਮੁਲਥੈ: ਰੜ੍ਹਵਿਖੂਹੁਣੁ ਨ ਮਹਾ, ਰੜ੍ਹਵਿਖੂ.ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੩. ਸੱਖ੍ਮ੍ਗ੍ਰੇ ਮਚਤੀਹੂਹੈ ਨ ਮਹਾ, ਮਚਤੀਹੂਨਿ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੩. ਸਿਰੈਮਹੈ ਮਹਾਟੋਵਾਧ ਨ ਮਹਾ, ਮਹਾਟੋਵਭਾ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੫. ਲਲਾਏਗ੍ਰੇ ਗੌਹੈ ਨ ਮਹਾ, ਗੈਰੀਮਾ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੫. ਨਾਮਾਰਵੰਸੇ ਖਪ੍ਰਾਪਾਧ ਨ ਮਹਾ, ਖਪ੍ਰਾਪਭਾ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੯. ਨਾਮਾਪੁਏ: ਕਮੁਲਾਸੁਤਗਾਹੁਣੁ ਨਾਗਾਹੁਣੁ ਨ ਮਹਾ, ਕਮੁਲਾਸੁਤਰੋਨੇ ਨਾਗੋ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੧. ਕਨ੍ਹਥੈ: ਮਸ਼ਿਹੁਣੁ ਨ ਮਹਾ, ਮਸ਼ਿਹੈ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੩. ਨੈਤ੍ਰੈਥੈ: ਸਮਿਹਾਸੁਹਾਹੁਣੁ ਨ ਮਹਾ, ਸਮਿਹਾਸੁਹੋਨੇ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।
੭. ਟੁਖੁ ਵਾਧੁਹੈ ਨ ਮਹਾ, ਵਾਧੁਨਾ ਸੁਵਾਹਵਾਮਿ।

ਵੈਟ-ਧੂ-ਮਾਮੂ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਹਾ

੦੦. ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਹਿੰਦ ਨਮਃ, ਵਹਿੰਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੦. ਫਲੋ ਮਰਮਤੈ ਨਮਃ, ਮਰਮਤੀਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੩. ਗਜ੍ਜੈ: ਭਾਮਪਕਾਣ੍ਹ ਨਮਃ, ਭਾਮਪਕੈ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੩. ਤਖੈ: ਮਨ੍ਤ੍ਰ-ਸ਼ਬਦ ਨਮਃ, ਮਨ੍ਤ੍ਰਸ਼ਬਦਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੪. ਗੀਵਾਧਾਭਾ ਤਜ੍ਞ੍ਯ ਨਮਃ, ਤਜ੍ਞ੍ਯਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੫. ਕਲੰਸੈ ਰਹੈਣੈ ਨਮਃ, ਰਹਾਂਮਿ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੬. ਤਰਮਿ ਮਾਹੈਣੈ ਨਮਃ, ਮਾਹੈਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੭. ਲਾਲ੍ਭੁ ਏਨ੍ਦ੍ਰ ਨਮਃ, ਏਨ੍ਦ੍ਰਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੮. ਏਗਾਂ ਮਹੈਖੁ ਗਰੁੱਵੈਣੈ ਨਮਃ, ਗਰੁੱਵਾਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੦੯. ਏਗਾਂ ਪੁਰਾਂਖੁ ਪੁਰਾਂਖੈਣੈ ਨਮਃ, ਪੁਰਾਂਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੦. ਏਗਾਂ ਪਸ਼ੀਮਾਂਖੁ ਮਪ੍ਰੈਣੈ ਨਮਃ, ਮਪ੍ਰਮ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੦. ਪੁ਷੍ਟੇਅਕਾਂਸਤ੍ਰੈਣੈ ਨਮਃ, ਅਕਾਂਸਤ੍ਰਮਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੩. ਮਚਮਤ੍ਰਿਖੁ ਮਘਵਮੈਣੈ ਨਮਃ, ਮਘਵਮਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੩. ਸੈਣੀਤੈ ਪਿਤੈਣੈ ਨਮਃ, ਪਿਤੁਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੪. ਪ੍ਰੌਦੁ ਮੈਭਾਵ ਨਮਃ, ਮੈਭਮਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੫. ਮੌਣਾਈਖੁ ਸ਼ਾਸਮਾਂਤੈਣੈ ਨਮਃ, ਸ਼ਾਸਮਾਂਤੁਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੬. ਵਾਲੈਖੁ ਮੁਦਰਮਿਣੈ ਨਮਃ, ਮੁਦਰਮੀਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੭. ਗੈਭੈਇ ਗੁਝੈ ਨਮਃ, ਗੁਝਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੮. ਗੈਭਯੈ ਘਮਨਾਯੈ ਨਮਃ, ਘਮਨਾਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੧੯. ਬੀਂਦੈ ਮਰਮਤੈ ਨਮਃ, ਮਰਮਤੀਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੦. ਏਣਨਿ ਨਾਨਾਯੈ ਨਮਃ, ਨਾਨਾਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੦. ਖੁਤੈ ਵਕੁਵੈ ਨਮਃ, ਵਕਿਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੩. ਰੋਮਪੁ ਇਧਮਿੰਸਕੋਇੰਵੈਣੈ ਨਮਃ, ਇਧਮਿੰਸਕੋਇੰਵਾਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੩. ਤਾਰੈ ਪੁਥਿਵੈ ਨਮਃ, ਪੁਥਿਰੀਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੪. ਮੁਨੈਖੁ ਮਾਗੈਣੈ ਨਮਃ, ਮਾਗੈਨਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।
੨੫. ਮਚਮਗੀਂ ਕਾਮਣਵੈ ਨਮਃ, ਕਾਮਣੁਭਾ ਸੁਵਾਹਦਾਮਿ।

ਨਾਨਾ-ਰਾਤ੍ਰ-ਮਮਾਧੁੰਕੁੰ ਕਾਤੁਮਰ-ਵਿਚੁਖਿਤਭਾ।
ਮੁਮਨੰ ਤੈ ਭਯਾ ਇੜੁੰ ਗੁਢਾਂਦੁ ਣਗਮਿਵੈ॥

ਗੈਭਾਇ ਨਮਃ, ਮੁਮਨੰ ਮਮਨੁਧਾਮਿ।

ਰੋਟ-ਏਨ੍ਦ੍ਰ-ਮਾਮ੍ਨੁ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਨਾ

ਮੈਂ ਰਹੋਧਿ ਮਰ-ਛਿਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਪ-ਨਾਸਿਨਿ।
ਗੁਣਾਵੰਡੇ ਭਵਾ ਰਾਂਦੂ ਇਲੈਕੁ-ਵਨ੍ਹਿਤੇ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਪਾਂਦੂ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਟੱਕ ਮਿਊਡਿ ਰਾਂਦਿਵੰਡੀ ਸਫਰਮੂ ਮਦਾ ਪਿਧਾ।
ਏਨੁ-ਕੁਪੇਵੰਡੀ ਮਾ ਟੱਵੀ ਭਮ ਪਾਪ ਰੂਪੈਨਤੁ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਪਾਂਦੂ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਧਾ ਲਕ੍ਖੀ: ਮਰ-ਛੁਟੇਖੁ ਧਾ ਏ ਟੱਵੈਖਵਮਿਊਡਾ।
ਏਨੁ-ਕੁਪੇਵੰਡੀ ਮਾ ਟੱਵੀ ਭਮ ਪਾਪ ਰੂਪੈਨਤੁ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਸੁਧਾਭਨੀਧਿ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਮਰ-ਟੱਵ-ਭਵਿ ਭਾਤਿ: ਮਰ-ਟੱਵ-ਨ ਭਮ੍ਭੁਤੇ।
ਤੈਥਮੇਤਤਾ ਮੁਅਪ-ਮੁਜੰ ਮਾਨਾਂ ਗੁਝੁ⁰ ਏਨੁਕੈ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਮਾਨ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ। ਮਾਨੈਤੁਰਭਾ ਸੁਧਾਭਨੀਧਿ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਸੁਧੂਆਂਦਰੰ ਗਰੈ ਰਾਂਦੂ ਮਭੂਕਾ ਸੁਝੁ ਮੁਸੈਚਨਭਾ।
ਮੁਰਛਿਵਮ੍ਭ-ਮਾਂਚੇਨ ਪੀਥਤੁਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰੀ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਵਾਂਦੂ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਮਰ-ਟੱਵ-ਪਿਧਿ ਟੱਵਿ ਏਨੁਨੰ ਏਨੁ-ਮਤਿਰਭਾ।
ਕਮੁਗੀ-ਕੁਝੁ ਭਾਂਦੂ ਏ ਮਗਰੁ ਪੁਤਿਗੁਣਤਾਭਾ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਮਿਵੁ-ਪਰਿਮਲ-ਗੁਰਾਨਾ ਧਾਰਧਾਮਿ। ਗੁਰਮੈਪਰਿ ਦਰਿਮ੍ਭ-ਕੁਝੁ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਮਕਤਾਸ਼ ਮੁਰ-ਸੈਂਧੁ ਕੁਝੁ ਭਾਤੁ: ਮੁਸੈਚਿਤਾ:।
ਭਵਾ ਨਿਰੋਚਿਤਾ ਰੁਕ੍ਤੁ ਗੁਣਾਵੰਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰਿ॥
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਮਕਤਾਨਾ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।
ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਮੁੜ-ਛੁਪਲੰ, ਕਠ-ਛੁਪਲੰ, ਟੈਨ-ਪਾਇਭਾ, ਸਨੁਸ਼ ਧਘਾ-ਮਕਿ ਮਲਫ਼ਰ-ਮਵੁਂ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਪੁਖੁਮਾਲਾਂ ਤਥਾ ਰਤੀ-ਪਾਈ-ਏ ਭੂਕਾਨਿ ਏ।
ਪੁਖੁਵੰਡੀ ਗੁਝੁ ਏਨੈ ਵੰਡੇ ਮਰ-ਵਿਖੁ-ਪੁਣੀਸਿਨਿ॥

ਗੈਭਾਈ ਨ ਮਹਿ, ਪੁਖੁਮਾਲਾਂ ਮਭਦੂ ਧਾਮਿ।

ਲਕ੍ਖੈਤੁਰਮਤਾਭਾਵਲਿ: (ੴ ੫, ੫)

⁰ਸੁਧਾ ਸੁਧੂਪ੍ਰਥੇਗ: ਪੈਰਾਂਵਿਕ: ਮਤ: ਸੁਝੁ: ਝਤਿ ਚਾਤਿ।

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਨਾਨਾ-ਵਿਦ-ਪਰਿਭਲ-ਪਤ-ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਮਭਦੁਧਾਮਿ।

ਟੋਰ-ਟ੍ਰਮ-ਰਮੈਸੂਉ ਗੈ-ਖੁਣ ਮਭਵਿਤਮਾ।
ਪ੍ਰਧਾਨਿ ਮਨਾਚਾਹੋ ਪ੍ਰੰਪੈਂਧ ਪ੍ਰਤਿਗੁਣਤਮਾ॥

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਪ੍ਰਪਭਾ ਸੁਆਪਧਾਮਿ।

ਮੁਨਜੂ-ਦਾ ਮੁਗਾਂਦਾ ਯ ਲੈਕਾਨਾਂ ਮਵਦਾ ਪਿਧਾ।
ਗੈ-ਮੁੰ ਪਾਛਿ ਸ਼ਾਗੜ੍ਹਾਤਾਂ, ਪੰਪੈਂਧ ਪ੍ਰਤਿਗੁਣਤਮਾ॥

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਪੰਪੈਂਧ ਚੜਧਾਮਿ।

ਮੁਗਛਿਕੌਖੂਰੀ ਭਾਤਾ ਨਿਟੁੰ ਬਿਖੂ-ਪਟੰ ਮ੍ਰਿਤਾ।
ਗ੍ਰਾਮੰ ਗੁਝਾਤੁ ਮਾ ਹੋਨਦਾ ਮਿਲੈਕੂ-ਵਾਮਿਨੀ॥

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਟੈਕੋਟੁੰ ਨਿਰੋਧਧਾਮਿ। ਗੈ-ਗ੍ਰਾਮੰ ਮਭਦੁਧਾਮਿ। ਨਿਰੋਧਨਾਨਤੁਰਭਾ ਸੁਧਾਮਨੀਧੰ
ਮਭਦੁਧਾਮਿ।

ਨੀਗਾਲਨੰ ਗੁਝਾਲੰਦੁ ਕਾਹੁੰੋ: ਕਲਿਤੁੰ ਭਧਾ।
ਕਾਭਹੈਨੁ-ਮਭਦੂਉ ਮਵਾਹੀਖੁ-ਦਲ-ਪਟੰ॥

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਨੀਗਾਲਨੰ ਚੜਧਾਮਿ।

ਗੈਕੈ ਬਲ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਰੁਤੈ ਗੈਕੈ ਟੋਰਾ: ਮਭਦਿਤਾ:।
ਗੈਕੈ ਵੇਦਾ: ਮਭਦੀਲਾ: ਮ-ਪਤੜ੍ਹ-ਪਤ-ਕੁਮਾ:॥

ਗੈਭਾਈ ਨਮਃ, ਪ੍ਰਧਾਨੂਲਿੰ ਮਭਦੁਧਾਮਿ।

ਧਾਨਿ ਕਾਨਿ ਯ ਪਾਪਾਨਿ ਲੁਤੁਰ-ਕੁਤਾਨਿ ਯ।
ਤਾਨਿ ਨਾਮਧ ਹੋਵੈ ਵੱ ਪ੍ਰਦਿਲੀ-ਪਟੰ ਪਟੰ॥

॥ਪਾਤੁਨਾ — ਗੈਭਤੀ ਵਿਘੂ॥

ਗਾਵਾ: ਮੁਰਚਥੈ ਨਿਟੁੰ ਗਾਵੈ ਗੁਸੂਲ-ਗਤ੍ਰਿਕਾ:।
ਗਾਵਾ: ਪ੍ਰਤਿਖਾ ਚੁਤਾਨਾਂ ਗਾਵਾ: ਮੁਮੂਧਨੰ ਭਨਤਾ॥੫੦॥

ਮੁਤੰਬੇਰ ਪਰਾਂ ਗਾਵੈ ਟੋਰਾਨਾਂ ਕਵਿਸ਼ਤੁਭਮਾ।
ਪਾਰਨੰ ਮਵ-ਚੁਤਾਨਾਂ ਕਰਤੁ ਯ ਕਰਤੁ ਯ॥੫੧॥

ਕਵਿਧਾ ਭਨ੍ਹ-ਪੁਣੇਨ ਤ੍ਰਦੁਧਨੁਮਾਨਾ ਟਿਵਿ।
ਟਖੀਲੀਭਾ ਯਣਿਕੈਇਖ, ਗਾਵੈ ਕੈਮੈ ਪ੍ਰਤਿਖਿਤਾ:॥੫੨॥

ਵੇਦ-ਏਤ੍ਤਮਾਮੂ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਨਾ

ਮਵੈਖਾਮੇਰ ਚੁਤਾਨਾਂ ਗਾਰਹ ਸਰਾਂਮੁਝਭਮਾ।
ਗਾਰਹ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮੰ ਗਾਰੈ ਭੜਲਮੁਝਭਮਾ।
ਗਾਰਹ ਮੁਜਮੂ ਮੈਪਾਨ ਗਾਰੈ ਏਨ੍ਹੁ: ਮਨਾਉਨਾ:॥੫੩॥

ਨਮੈ ਗੋਹੁ: ਸੀਮਤੀਹੁ: ਮੈਰਹੈਥੀਹੁ ਏਰ ਹ।
ਨਮੈ ਇਨ੍ਹ-ਮੁਤਾਹੁਸ਼ ਪਵਿਤ੍ਰਹੈ ਨਮੈ ਨਮਹ:॥੫੪॥

ਇਨ੍ਹਾਂਸੌਵ ਗਾਰਸ਼ ਕੁਲਮੈਕੁ ਦਿਣ ਮਿਤੁਮਾ।
ਏਕਤ੍ਰੁ ਮਜ਼ਾਮਿਧੁਤ੍ਰੁ ਕਵਿਰੋਕਤ੍ਰੁ ਤਿਧੁਤਿ॥੫੫॥

ਟ੍ਰੇਵ-ਇਨ੍ਹਾਂ-ਗੋ-ਮਾਏ-ਮਾਵੀਠਿ: ਮਕਲਾਂ ਏਗਤਾ।
ਏਨ੍ਹੁਤੈ ਵੈ ਮਦਾ ਤਮਾਤ ਮਵੈ ਪੁਸ਼ੁਮਾ: ਮਦਾ॥੫੬॥

ਵੇਤ੍ਰੁ ਤੀਜ੍ਰੁ ਮਦਾ ਗਾਰਹ ਪਿਰਤ੍ਰੁ ਤੁਖਿਤ੍ਰੁ ਏਲਮਾ।
ਤੁਝੁਰਤ੍ਰੁ ਪਥਾ ਵੈਨ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇ ਮਨਮੁਤੀ॥੫੭॥

ਗਰਾਂ ਛਿ ਤੀਜ੍ਰੁ ਰਮਤੀਨ ਗੜ
ਪੁਝਿਮੁਥਾ ਤ੍ਰਾ-ਏਲਮਿ ਪ੍ਰਸ਼ਾ।
ਲੜ੍ਹੀ: ਕਰੀਥੈ ਪ੍ਰਾਂਤੈ ਹ ਏਮ:
ਤਾਮਾਂ ਪ੍ਰਾਂਮੰ ਮਤੁਤੈ ਹ ਕੁਟਾਤਾ॥੫੮॥

॥੭੭॥ ਸੀਵਿਧੁਏਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇ ਦਿਤੀਧਾਪ੍ਰੇਤ੍ਰੇ ਭਾਕ੍ਰੇਤ੍ਰੇ ਯਵਸ਼ਮੰਵਾਤ੍ਰੇ ਗੈਮਾਲਾਹੁ: ਗੈਮਤੀਵਿਮ੍ਹੁ ਨਾਮ
ਦਿਧਾਵਾਂਸਿਮੁਖੇਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇ ਪ੍ਰਾਂਧਾ:॥

॥ਮੁਨ੍ਹੈ ਪਾਤੁਨਾ-ਸੈਕਾ:॥

ਗਾਰੈ ਭਾਮਾ ਤਪਤਿਧੁਤੁ ਕੇਮ-ਮਜ਼ੁ: ਪਥੈਮੁਸਾ:।
ਮੁਰਹੁ: ਮੈਰਹੈਥੁਸ਼ ਮਰਿਤੁ: ਮਾਗਰਾਂ ਧਥਾ॥੧॥

ਗਾਰੈ ਪਸ੍ਤ੍ਰੁਨੁਕ ਨਿਤੁਂ ਗਾਰਹ ਪਸ੍ਤ੍ਰੁ ਭਾਂ ਮਦਾ।
ਗਾਰੈ ਮੁਕੁ ਕਵਥ ਤਾਮਾਂ ਘੈਤੈ ਗਾਰਮੁਤੈ ਵਥਮਾ॥੨॥

ਏਵਾਂ ਰਾਈ ਟਿਰਾ ਰਾਡਿ ਮਮੈਖ ਵਿਖਮੈਖ ਹ।
ਚੁਥੈਖੁ ਹ ਨਰੈ ਨਿਤੁਂ ਕੀਤੁਥਨਾ ਮੁਘੁਤੈ ਰਥਮਾ॥੩॥

ਖੁਤ-ਕੀਰ-ਪ੍ਰਾ ਗਾਰੈ ਖੁਤ-ਵੈਤੈ ਖੁਤੈਦੁਰਾ:।
ਖੁਤ-ਨਹੁੰ ਖੁਤਵਹਾਮੁ ਮੇ ਮਜ਼ੁ ਮਦਾ ਗੁਣ॥੪॥

ਰੋਟ-ਏਨ੍ਹੁ-ਮਾਮ੍ਹੁ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਜ਼ਾ

ਖੁਤੁ ਮੇ ਰਹਿੈ ਨਿਟੁ ਖੁਤੁ ਨਾਹੂਂ ਪ੍ਰਤਿਧਿਤੁ ਭਾ।
ਖੁਤੁ ਮੇ ਮਵਤੁੜੀਵ ਖੁਤੁ ਮੇ ਭਨਮਿ ਪਿਊਭਾ॥੫॥
ਗਾਵੈ ਭਭਾਗੁਤਃ ਮਤੁ ਗਾਵੈ ਮੇ ਮਤੁ ਪ੍ਰਥਤਃ।
ਗਾਵੈ ਮੇ ਰਹਿੈ ਮਤੁ ਗਰਂ ਭਪੈ ਰਮਾ ਮੂਲਭਾ॥੬॥

ਤੁਟੁ ਯਮੂ ਰਾਪਨਾ ਪ੍ਰਾਤਃ ਪਾਵਂ ਰਾ ਪ੍ਰਥਮੁ ਧਾ।
ਧਮਾ ਰਾਤੁ ਕੁਝਤੇ ਪਾਪੁ ਤਮਾ ਰਾਤੁ ਪ੍ਰਤਿਮੁ ਧਾ।
ਧਮਾ ਮਕਾ ਕੁਝਤੇ ਪਾਪੁ ਤਮਾ ਮਕਾ ਪ੍ਰਤਿਮੁ ਧਾ॥੭॥

ਗੋਬਾਈ ਨ ਮਿ, ਪਾਨੁ ਨਾ: ਮਮਦੂ ਧਾਮਿ।

ਕਾਚੈਨ ਵਾ ਧਮਾ ਭਨਮੈਨ੍ਹੁ ਵੈਵਾ।
ਇਮਾ ਪ੍ਰਾਵੁੜੀਵ ਰਾ ਪ੍ਰਕੁਤੇ: ਮੁਚਾ ਵਾਤਾ।
ਕਰੈਮਿ ਧਮੂਤਾ ਮਕਲੁ ਪਾਸ੍ਤੇ
ਨਾ ਰਾਘਉੰਧੈਤਿ ਮਮਦੂ ਧਾਮਿ॥
ਯਚੈਨ ਪ੍ਰਣਚੈਨ ਗੋਬਾਤਾ ਪੀਧਤਾ ਭਾ।

ਤਿ ਤਾ ਧਮਾ ਇੜਾਦੁੰਭਮੁ।

ਏਹੁ ਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ! ਧਨੁ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ! ਪਾਲਿੰਧੈ ਮੈ ਮਸੂਰਨਾ ਹੈ! ਵਿਸ਼ ਕਾ ਕਲੁਅੰ ਹੈ! ਗੋ
ਦਹੁ ਰਨੂ ਹੈ! ਗੋ ਭਾਤਾ ਕੀ ਖਾਲੀ ਹੈ!
(— ਪ੍ਰਣੂ ਕਰਪਾਇ ਬਾਬੀ ਸੀ)

॥ਮੁਨੁਰੂ:॥

ਗੋਮਰੀਂ ਧਤੁ ਧਤੁ ਧਾ ਧਾ ਟੌਵਤਾ ਵਰੁਤੇ
ਤੁਟੁ ਪ੍ਰਭਾਉੰਸ਼ੈਕਾ: ਈਭਾਈ ਚਵਿਧੈ

(ਮਤੁ ਵਮੁਨਾਂ ਰਾਮੁੰਭਾ ਮਸ਼ਿਵੈਸ਼ੁ ਤਕੁਵਾਤਾ ਮੁਨੁਕੁ: “ਸੁਣੋਗਾਈਖੁ ਸ਼ਵਾਸਾਦਿਟੁ:” ਮਰਸਿਖ-
ਪੁਰਾਣੀ ਗੀਤਾ-ਮੁਦੁਲਥ-ਪਾਭਾਈਨ ਪ੍ਰਵਤੁ ਵੈਲਿਤਾ:।)

ਮੁਝੁ ਮੁਲੈ ਗਰਂ ਨਿਟੁ ਰਾਨਵਿਖੂ ਮਮਾਸਿਤੈ।
ਮੁਝੁ ਮਵਤੀਜੂਨਿ ਭ੍ਰਾਵਗਾਈ ਧਰਾਈ ਧ॥੧॥
ਸਿਰੋਭਪੈ ਭਨਾਈ: ਮਵਟੈਵਭਥ: ਪਿਊਤਿ:
ਲਲਾਏਗੈ ਪਿਊਤਾ ਗੋਗੀ ਨਾ ਮਾਵੰਸੇ ਧ ਖਪ੍ਰਾਪਾ:॥੩॥
ਵੈਟ-ਏਹੁ-ਮਾਮੂ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮਜਾ

ਕਮੁਲਾਸੁਤੌ ਨਾਗੈ ਨਾਮਾਪਾਏ ਮਿਉ।
ਕਲਾਬੈਗਵਿਨੈ ਟੋਵੈ ਪਾਛਪੈ: ਸਮਿਚਾਸੁਰੌ॥੩॥

ਟ੍ਰੇਖੁ ਵਾਧਰ: ਮਵੈ ਇਨ੍ਹਾਥਾਂ ਵਹਾਂ: ਮਿਉ:
ਮਰਖਤੀ ਯ ਕਲਾਬੈ ਭਾਮਪਕੈ ਯ ਗਜੁਥੈ:॥੪॥

ਮਹੁਵਾਵਥਾਂ ਤੁਥੈਖੁਹੁਣੁ ਗੀਵਾਭਿਨ੍ਹੁ: ਮਮਾਮਿਉ:
ਰਣਾਮਿ ਕਲਾਬੈ ਤੁ ਪਾਹੁਝੈਰਮਿ ਮਿਉ:॥੫॥

ਹਾਤੁਖੁਤਾ ਮਕਲੈ ਏਖੁ ਖਥਾਂ ਸ਼ਾਹੁਮ ਮਿਉ:
ਏਰਮਹੈ ਤੁ ਗਰੁਵਾ: ਏਰਾਖੁ ਯ ਪਤਗਾ:॥੬॥

ਏਰਾਂ ਪਿੱਖਿਆਗ੍ਰੁਖੁ ਗਾਂ ਛੁਪ੍ਰਾਮਾਂ ਮਿਉ:
ਇਦੁੱਖਿਕਾਟਮ ਪੁਥੁ ਵਮਰ: ਮਰਮਤ੍ਰਿਖੁ॥੭॥

ਸੈਣੀਤਾਭੂ: ਪਿਤਰ: ਮੈਮੈ ਲਾਜੂਲਭਾਮਿਉ:
ਮੁਦਿਤੁਰਸ੍ਥਵੈ ਵਾਲਾ: ਪਿਣੀਚੁਤਾ ਵੁਵਮਿਉ:॥੮॥

ਮਾਕਾਮਾ ਗੁਝੁ ਯ ਗੈਮੁਝੁ ਗੈਮਹੈ ਧਮਨਾ ਮਿਉ:
ਭੀਰੈ ਮਰਖਤੀ ਟੋਵੈ ਨਾਮਾ ਟ੍ਰੇਖੁ ਮਿਉ:॥੯॥

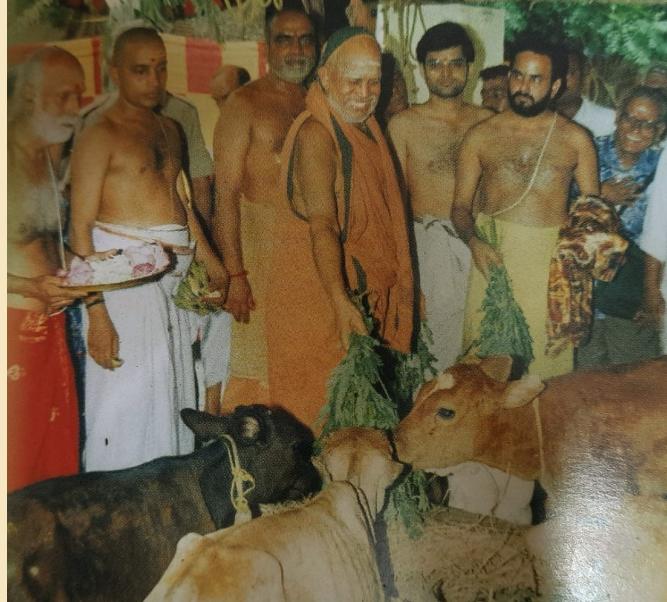
ਕਤਾਸਨ: ਖਥਾਂ ਪਦਿਗੁਫਾਨਾਂ ਗੁਝੁ: ਪਰਾ:
[ਮਹੁਵਾਵਿਸਤਿ?] ਇਵਮਿਨਸਤਾ ਤੁ ਟੋਵਾਨਾਂ ਕੋਈ ਰੈਮਪੁ ਮਿਉ:॥੧੦॥

ਤੁਹੈ ਪੁਖਿਰੀ ਛੇਥਾ ਮੈਲਵਨਕਾਨਨਾ।
ਏਵਾਰ: ਮਾਗਰਾ: ਪੁਲਾ ਗਰਾਂ ਥੈ ਤੁ ਪਥੈਪਰਾ:॥੧੦॥

ਏਤੁਮਾ ਰ: ਕਥਿਤੁ ਮਵੈ ਧਥਾ ਗੈਖੁ ਪਤਿਧਿਤੁਮਾ।
ਏਗਮਾ ਵੈ ਟੋਵਸਾਜੂਲ ਮਟੋਵਾਮੁਰਮਾਨਵਮਾ॥੧੧॥

Jagadguru Shri Shankara Bhagavatpadacharya Paramparagata Shri Kanchi Kamakoti Mulamnaya Sarvajnapithadipati Jagadguru Shri Jayendra Saraswati Shankaracharya Swamigal's Ajna regarding Go Samrakshanam

- "ଗୋମଙ୍ଗେଷୁ ତିଷ୍ଠନ୍ତି ଭୁଵନାନି ଚତୁର୍ଦଶ" - All the worlds are in the body of a cow. Hence circumambulating a cow yields the benefit of circumambulating the entire world.
- Children of all religions in this world drink a cow's milk after they are weaned from their mother's milk.
- Thus the person who eats a cow's flesh attains the sin equal to that of eating the flesh of one's own mother.
- Killing a cow is stated in the shastra as one among the great sins.
- Just as it is our duty to do seva to our elderly mother, likewise it is the infallible duty of those of every religion to protect cows that no longer yield milk and serve them.
- A handful of grass and a small amount of money has to be set aside daily in every household. This is to be used to feed the cows in one's neighbourhood and to help rescue the cows that are taken for slaughter. If the

ବୈଦ୍ୟ-ଏତ୍କମାଧୁ-ପରିପାଳନ-ମୂର୍ତ୍ତି

animals are protected in this manner we get the punya of protecting our own mother.

- All the devatas reside in a cow's body. Lakshmi especially resides in the rear portion of a cow. Worshipping a cow is equivalent to worshipping Lakshmi and all devatas. Lakshmi is pleased by this.
- Prosperity is essential for people of all religions. Hence to attain growth and prosperity people of all religions must worship cows.
- Everything that is obtained from a cow is sacred. We call the mixture of milk, curd, ghee, cow dung and cow urine as Panchagavya. There is no other way to remove the great sins other than consumption of Panchagavya.
- For removing the pāpa that resides in our bones and skin and manifests as diseases, panchagavya is the sure medicine like the arrow of Rama (is sure to strike its target).
- If we give quality items to cows to feed and drink, then this medicine will be all the more effective.
- The ancestor of Bhagavan Shrirama, King Dilipa, was disappointed in all quarters, and finally did seva to Gomātā and attain a gem of a son like Raghu Maharaj.

Gomātā - Our mother

From the time a child is born, it drinks its mother's milk. After being weaned, we give only cow's milk to the infant and not that of any other animal. Hence the mother who gives life to us is our birth mother and the gomata is our second mother. Hence we must love Gomātā in the same manner as we love our birth mother.

Gomātā - Mother Lakshmi

ବୈଦ୍ୟ-ପ୍ରକୃତ୍ୟ-ମାଧୁ-ପ୍ରିଯାଲ୍ୟ-ମନ୍ତ୍ର

Devatas reside in every part of cows. Even for the highest devatas, we do not worship their behind. But Lakshmi resides in the rear side of a Cow. Due to this reason we worship the rear side of a cow.

Everyone must protect Gomātā

As long as people keep protecting the cows, they will gain the anugraha of Lakshmi. Who is there in this world who does not desire the grace of Lakshmi? Hence whoever wishes for the grace of Lakshmi should definitely protect Gomātā.

The ill effects of slaughtering cows

Slaughter of Gomātā is equivalent to slaughter of Mother Lakshmi. When Mother Lakshmi is slaughtered, it leads to financial instability and loss of wealth in the home and the country.

When there is loss of wealth, discontent spreads everywhere and results in increased sufferings. What else would cause humans greater difficulty than this? Hence to keep the nation happy, peaceful and satisfied, we should stop the slaughter of cows.

Stop eating the flesh of cows

The growth of a living human's body should not need the flesh of a living animal. Definitely one should not eat the flesh of the Gomātā who helps us by giving milk, ghee and curds and also manure for our fields and benefits us in every manner.

Understanding that eating cow's flesh is like eating the flesh of one's own mother, one should give up eating of cow's flesh.

Eating of Panchagavya removes great sins

It is our sins that are the cause for the diseases and difficulties in our life. Among these are the five mahapatakas. There is no [easy] prayaschitta for the removal of such pāpas.

The mixture of milk, curd, ghee, urine and dung of a cow is together called Panchagavya. The consumption of this Panchagavya is the parihara for even the abovementioned mahapapa-s.

ବେଳ-ପଞ୍ଚମାଖୁ-ପରିପାଲନ-ମନ୍ଦିର

Hence for removal of all pāpas we should protect the Gomātā!

Source: Shri Jayendra Saraswati Shankaracharya Swamigal's Ajna regarding Go Samrakshanam (Hindi), Mehta Charitable Trust, New Delhi

ਵੇਦ-ਧ੍ਰਮ-ਸਾਮੂ-ਪਰਿਪਾਲਨ-ਮੁਕਾ

9884655618

8072613857

vdspsabha@gmail.com

vdspsabha.org